Pregaria.cat

Entrada

Vers un amor trencador (II)

“També Josep va pujar de Galilea, del poble de Natzaret, a Judea, al poble de David, que es diu Betlem”. (Evangeli de Lluc 2,4).

Assegut a la vora del camí has anat mirant la gent que passava. Homes, dones, nens i vells, de condició humil. Una riuada intermitent que va cap a Judea, per tal d’arribar a les jornades del cens. Fatiga, males cares, avorriment i aquells sentiments que acompanyen a la gent insignificant de qualsevol societat.

A pas lent veus venir ara una jove parella. És evident, ja des de lluny, que ella està molt a prop del part. L’home porta una mena de sarró a l’espatlla. Hi deu portar uns quants queviures, i una mica de roba. La dona camina a poc a poc, recolzant-se en el braç, del seu marit. Ja són a prop.

En el moment que arriben a la teva alçada es paren un moment i se’t queden mirant, com si fossis un conegut de tota la vida. Hi ha quelcom de molt especial en llurs mirades. La d’ell és serena, pacient i decidida. La d’ella és.... (no ho sabria explicar) tan suau i tan fonda i tan amable i intel·ligent. Estic segur que mai oblidaré els ulls i l’expressió d’aquella noia.

No saps que dir. Tampoc pregunten res. Possiblement en mirar-te han descansat una mica, tot constatant la bona voluntat i la simpatia que experimentes. N’hi ha prou amb una mirada per saber les coses més fonamentals de la persona.

Mentre marxen et preguntes que hi has llegit en aquells ulls, quin missatge han deixat en el teu cor. És evident que han volgut comunicar-te una cosa especial, de part de Déu, sens dubte. Miraré de guardar en el meu quadern el que em sembla que he entès.

.- Déu és ben a prop. No el cerquis al cel. T’atabalaràs.

.- Segueix el camí, no abandonis. Tingues el ulls ben oberts.

.- El que porto dintre és un misteri d’amor increïble.

.- Estem cansats, som pobres, i infinitament feliços.

.- Si guardes la mirada de la noia, tot ho veuràs com a nou.

.- No miris enrere, la llum et guia cap endavant.

.- I si Déu avui t’estès cercant?. Et trobaria caminant?.

.- No diguis mai, Déu calla. Calla tu, i aprèn a escoltar.

.- El nostre amor ha fecundat per sobre de tota previsió.

.- Pots pregar?. Digues: Pare. Oh! Pare estimat i bo.